

handler om, at den danske regering jo har den politik ved en kommende folkeafstemning at få ophævet den retlige undtagelse i EU. I det tilfælde vil det jo være ret meningsløst, hvis regeringen samtidig arbejder på at indføre særregler om familiesammenføring og sociale rettigheder for indvandrere her i Danmark, særregler, som Danmark så vil blive tvunget til at ophæve igen, hvis regeringen går hen og vinder en folkeafstemning om ophævelse af den danske undtagelse.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):
Hr. Keld Albrechtsen spørger mig, om statsministeren er enig i, at regeringen meget hurtigt må gøre op med sig selv, om den ønsker en ophævelse af den retlige undtagelse.

Der kan jeg svare hr. Keld Albrechtsen, at det har regeringen allerede gjort op med sig selv – også før regeringspartierne blev til regering, nemlig at det ud fra enhver betragtning ville være en fordel for Danmark ikke at have den retlige undtagelse, for hvis Danmark ikke havde denne undtagelse, ville Danmark være med til at forhandle de to sager, som hr. Keld Albrechtsen refererer til i sit spørgsmål, nemlig familiesammenføringsdirektivet og forslag til revision af forordning nr. 1408.

I begge tilfælde ville Danmark så sidde med ved bordet og have indflydelse, og det ville være en klar fordel sammenlignet med den nuværende situation. Så det har regeringen for længe gjort op med sig selv.

Keld Albrechtsen (EL):

Så fik vi jo afklaret den ene del af det, nemlig at regeringen stiler imod en folkeafstemning om ophævelse af den danske undtagelse. Men regeringen har ikke villet tage stilling til, om Danmark så skal have en såkaldt parallelaftale, hvor Danmark får de samme regler om familiesammenføringsrettigheder og sociale rettigheder for indvandrere, som bliver vedtaget i de andre EU-lande.

Det, jeg godt vil spørge statsministeren om, er, om det ikke ville være temmelig mærkværdigt, hvis regeringen her i Folketinget til foråret får gennemført nogle drakoniske stramninger vendt imod indvandreres sociale rettigheder og retten til familiesammenføring og derefter går til en folkeafstemning og måske får ophævet den danske undtagelse, således at disse danske særregler ikke længere kan gælde, men således at EU's regler, som jo vil give større rettigheder på

det her område til indvandrere og flygtninge, så vil gælde. Det vil da være en fuldstændig mærkværdig slingrekurs, regeringen så begiver sig ud i.

Kan statsministeren ikke forklare, om statsministeren har tænkt sig at indføre sådanne danske særregler, eller om statsministeren vil lave parallelaftaler med EU om disse regler?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):
Jeg kender ikke EU's fremtidige regler på det her område. Det gør hr. Keld Albrechtsen heller ikke. Og jeg kan sige, at da vi jo ikke kender EU's regler, er der jo ingen, der på nuværende tidspunkt kan tage stilling til, om det ville være fornuftigt at indføre de regler, EU måtte vedtage i fremtiden, i dansk ret. Det er jo situationen.

KL 14.40

Jeg vil nok sige, at når nu hr. Keld Albrechtsen taler siksakkurs, kan jeg fastslå: Det er i hvert fald ikke regeringen, der er på siksakkurs her, for regeringens linje er fuldstændig klar: Det vil ud fra enhver betragtning være en fordel for Danmark ikke at have den retlige undtagelse.

Men jeg tror nok, at hr. Keld Albrechtsen er på siksakkurs, for hr. Keld Albrechtsen henviser jo i begrundelsen for sit spørgsmål til, at Enhedslisten vil foreslå, at Danmark beholder sin undtagelse, men indgår i parallelaftaler med EU om en ret til familiesammenføring og om sociale rettigheder for alle.

Det siger hr. Keld Albrechtsen på et tidspunkt, hvor hr. Keld Albrechtsen slet ikke kender indholdet af EU's fremtidige regler. Det er dog ret usædvanligt, at netop hr. Keld Albrechtsen nu vil adoptere EU-regler besluttet af andre lande, som Danmark slet ikke har været med til. Fuldstændig ukritisk vil hr. Keld Albrechtsen indføre det i dansk ret. Det er da en siksakkurs, der vil noget.

Keld Albrechtsen (EL):

Nu har statsministeren jo ikke være statsminister så længe, at han har kunnet nå at sætte sig ind i de lovforslag, der ligger til behandling i EU. Hvis han havde det, ville han vide, at der f.eks. ligger et forslag fra Europa-Kommissionen, der giver indvandrere ret til familiesammenføring efter 1 år.

Det er et meget kontant forslag. Det kan så godt være, at det ender med 2 år eller 3 år måske, men det bliver i hvert fald en rettighed, der er betydelig mere klar og langt bedre end i det